

A Fővárosi Ítéltábla a Katona és Társa Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: dr. Katona Géza ügyvéd) által képviselt, felperes neve ... kérelmezőnek - a Bódog Ügyvédi Iroda (alperes címe, ügyintéző: dr. Bódog Zoltán ügyvéd) által képviselt, ... (alperes címe) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegyoltalom megtévesztővé válás miatti megszűnését megállapító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2006. február 20. napján kelt, 3.Pk.23.715/2005/5. számú végzése ellen az ellenérdekű fél részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - a felek személyes meghallgatását követően - meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az ellenérdekű felet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 5.000 (Ötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) védjegyoltalom megtévesztővé válás miatti megszűnését megállapító határozatát megváltoztatta és az ellenérdekű fél védjegyoltalom megszűnésének megállapítása iránti kérelmét elutasította. Kötelezte az ellenérdekű felet, hogy 15 nap alatt fizessen meg a kérelmezőnek 100.000 Ft eljárási költséget.

Az indokolás szerint a Hivatal tévesen jutott arra az álláspontra, hogy a kérelmező javára oltalom alatt álló ... lajstromszámú „Kecskeméti” szót és színes ábrás elemet tartalmazó védjegy megtévesztő a védjegyjogosult svájci illetősége miatt, mert az ellenérdekű fél nem ezen az alapon kérte az oltalom megszűnésének megállapítását.

Rámutatott arra, hogy az ellenérdekű fél kérelmének megfelelően a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. tv. (Vt.) 35. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján azt kellett vizsgálni, hogy a védjegy használata alkalmas volt-e arra,

hogy a védjegy a földrajzi származás tekintetében megtévesztővé váljon azáltal, hogy a terméket ma már nem Kecskeméten, hanem attól lényegesen messzebb, Hanságligeten állítják elő.

Az indokolás szerint a megtévesztés akkor valósul meg, ha a védjeggyel valamilyen pozitív fogyasztói előítélet kapcsolódik, de a védjeggyel ellátott termék vagy szolgáltatás a várakozásnak nem tesz eleget. Az ellenérdekű fél azonban nem bizonyította a megtévesztés alapjául szolgáló előnyös fogyasztói értékítéletet.

Az elsőfokú bíróság ennek igazolása esetén is szükségét látta annak bizonyítását, hogy a termék - fogyasztói elvárásoknak megfelelő - kedvezőbb tulajdonsága kizárólag Kecskeméten és nem máshol történő gyártással biztosítható. Kifejtette, hogy önmagában az a körülmény, hogy a Kecskeméten, mintegy húsz éven át gyártott bébiétel jó minőségű, nem jelenti szükségképpen azt, hogy e minőség más helyiségben történő gyártással nem biztosítható. Az ellenérdekű fél által sem volt vitatott, hogy a kérelmező a Kecskeméten kifejlesztett bébiétel termékek eredeti receptúrái alapján a korábban Kecskeméten gyártott hagyományos bébiételekkel egyező minőségű terméket tud előállítani. Emiatt sem látta bizonyítottnak, hogy a termék eredeti minőségéhez nélkülözhetetlen feltételek kizárólag Kecskeméten biztosíthatóak, s ezáltal a termék máshol történő gyártása folytán a termék minősége a fogyasztói várakozásoktól elmarad.

Rámutatott arra is, hogy önmagában az a körülmény, hogy a védjegyben egy város neve szerepel nem hordozza feltétlenül magában a megtévesztés lehetőségét csak azon az alapon, hogy a védjeggyel ellátott árut nem a szóban forgó városban állítják elő.

Az ellenérdekű fél fellebbezésében tartalmilag az elsőfokú végzés megváltoztatását és a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte.

Vitatta az elsőfokú bíróságnak a termék eredet minőségéhez kötött magyarázatát. Azt hangsúlyozta, hogy az oltalom megszűnése a védjegy használat következtében a földrajzi származás tekintetében való megtévesztővé válásán alapul. Tévesnek látta a földrajzi megjelölés összekapcsolását a termék minőségével. A 89/104/EGK. Irányelv 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjára, továbbá az Európai Bíróság gyakorlatára hivatkozva állította, hogy az olyan védjegy oltalma, amelyet átruházása folytán már más földrajzi területen termelő vállalkozás használ, nem tartható fenn. Miután a tárgyi védjegy domináns eleme a „Kecskeméti” szóelem a termék azt a látszatot kelti az átlagos fogyasztóban, hogy az Kecskemétről származik. A joggyakorlat pedig következetes „a védjegyek törlésének elrendelésében”, ha - akár tulajdonosváltás folytán - már nem a védjegyen feltüntetett földrajzi helyen fejt ki a védjegyjogosult a tevékenységét.

A kérelmező az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntésével és annak indokolásával egyetért.

A fellebbezés kapcsán a következőket emeli ki.

A Vt. 35. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a védjegyoltalom megszűnik, ha a védjegy - használata következtében - megtévesztővé vált, különösen az áruk vagy a szolgáltatások jellegét, minőségét vagy földrajzi származását illetően.

A fenti rendelkezés értelmében azt kell vizsgálni, hogy a védjegy használata alkalmas volt-e arra, hogy a védjegy az áruk vagy szolgáltatások jellegét, minőségét vagy földrajzi származását illetően megtévesztővé váljon. Önmagában az a körülmény, hogy a védjegyjogosult személyében utóbb változás következik be, illetőleg a védjegyjogosult üzletpolitikai döntése folytán az adott megjelöléssel ellátott termék gyártása vagy szolgáltatás nyújtása más helyen történik, még nem alkalmas a megtévesztővé válás megállapítására.

Az adott esetben helytállóan jutott arra az álláspontra az elsőfokú bíróság, hogy a védjegyben szereplő földrajzi helyhez a védjegy árujegyzékének áruai, szolgáltatásai tekintetében nem bizonyított a kedvező fogyasztói értékítélet megléte, ezáltal nem hordozza magában a megtévesztés lehetőségét önmagában azon az alapon, hogy a védjegyben egy város neve szerepel.

A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a védjegyoltalom megtévesztővé válás miatti megszűnésének megállapítása iránti eljárásban irányadó Vt. 35. §-a (1) bekezdésének b) pontja alkalmazása szempontjából annak van jelentősége, hogy a lajstromozáskor oltalomképes megjelölés utóbb, a használat következtében válik-e megtévesztővé. Azt kell tehát vizsgálni, hogy a védjegy használata, illetőleg annak módja eredményezte-e a megtévesztővé válást.

A tárgyi védjegy színes ábrás védjegy, amely zöld színű keretbe foglalt, vörös mezőben közönséges írásmódú „Kecskeméti” szót, felette stilizált „K” betűt, afölött pedig egy háromágú korona stilizált ábráját tartalmazza.

Az ítélkezési gyakorlat szerint az összbenyomás vizsgálata alapján általában a szóelemnek van jelentősége, de a szóelem mellett domináns elem lehet a védjegy alapszíne és egyéb grafikai jellemzője.

A jelen esetben önmagában a „Kecskeméti” szóelem nem lett volna oltalomképes. A kombinált megjelölés megkülönböztető képességét a jellegzetes ábrás elemek adják. A védjegyoltalom alapján tehát más gyártó a védjegyben szereplő földrajzi név, mint a termék vagy szolgáltatás származási helyének feltüntetésétől nincs elzárva. Az oltalom által biztosított kizárólagos jog a teljes megjelölés használatára vonatkozik.

Az adott esetben annak van tehát jelentősége, hogy a használat folytán a kombinált védjegy vált-e megtévesztővé az áruk, szolgáltatások földrajzi származását illetően. Miután a védjegy oltalomképességét nem az árujegyzék termékei és szolgáltatásai, valamint a földrajzi hely szoros összefüggése, illetőleg azok földrajzi helyhez tapadó pozitív fogyasztói értékítélete határozza meg, hanem a védjegy valamennyi elemének vizuális összhatása, ezáltal nem állítható, hogy a védjegy megtévesztővé vált azon az alapon, hogy az árujegyzék bizonyos áruit (a bébiételeket) a védjegyjogosult üzletpolitikai döntése folytán utóbb más földrajzi helyen állítják elő. Nem sért ezért társadalmi érdeket a védjegyo ltalom fenntartása, mert az abban szereplő földrajzi név továbbra is hozzáférhető marad a versenytársak számára.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező ellenérdekű fél a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a kérelmező másodfokú eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3), (4) és (5) bekezdései alapján állapította meg.

Budapest, 2006. november 23.

Tóth Lászlóné dr. s.k.
a tanács elnöke

. Lesenyei Terézia s.k.
bíró

. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

A kiadmány hitelélül:
tiszttviselő

A földrajzi nevet is tartalmazó kombinált megjelölés a használata következtében nem válik megtévesztővé önmagában azon az alapon, hogy a védjegyjogosult az árujegyzék egyik termékének gyártását utóbb a védjegyben szereplő helységtől eltérő földrajzi helyen folytatja.

Vt. 35. § (1) bek. b) pont